

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Rosyjskiej Biblioteki Narodowej w Sankt Petersburgu, sygn. Lat. Q II 157, tekst 1, k. 7va–7vb

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 42 [Gn. 40]

[42] <*De viro, qui tenet bona alterum minus iustum a>*

Conqueritur vir super alterum pro bonis, quod sua vera sit hereditas, et quod ille teneat cum iniuria, et sua sit vera successio a patre suo, vel alio suo cognato, aut a suo predecessore, et si ille comparet super quem querimonia proposita fuerit, et dicit se habere bonorum deffensorem, et bona possiderit pacifice et quiete, anno et die, contradicione qualibet non obstante et [^b] ac iuste meum preedium censuale, ipsum oportet suum predecessorem nominare, et ad dies statuere, si potest, et cum defendantे seu defensore conservat sua bona [k. 7vb] in eo, quod si defensus fuerit, ut iuris est, a defensore. Sin autem defectus sibi fuerit in defensione, actor non conservat suam legalem proprietatem, in bonis eisdem, quia quivis homo conservat suam innatam proprietatem, sive naturalem porcionem, facilius quam alter em[pt]am proprietatem, aut obligatam proprietatem, aut datam proprietatem, cum impossibile si aliquem de naturali porcione defraudari.

^a ręka komentatora B; ^b miejsce na wyraz

[hasła: skarga, nieruchomości, dziedzictwo, spadek, ojciec, krewny po mieczu, spadkodawca, spokojne posiadanie, świadek, rok i jeden dzień, termin, prawo naturalne]